

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 1378/2020
08.12.2020. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бате Цветковића, председника већа, Драгана Аћимовића, Јасмине Васовић, Веска Крстајића и Биљане Синановић, чланова већа, са саветником Весном Веселиновић, као записничарем, у кривичном предмету окривљене АА, због кривичног дела крађа из члана 203. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљене, адвоката Драгана Дашића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Суботици К 48/20 од 19.06.2020. године и Вишег суда у Суботици Кж1 84/20 од 24.09.2020. године, у седници већа одржаној дана 08.12.2020. године, већином гласова је донео

ПРЕСУДУ

УСВАЈА СЕ захтев за заштиту законитости браниоца окривљене АА, као основан, па се **УКИДАЈУ** правноснажне пресуде Основног суда у Суботици К 48/20 од 19.06.2020. године и Вишег суда у Суботици Кж1 84/20 од 24.09.2020. године и списи предмета враћају Основном суду у Суботици на поновно суђење.

Образложење

Пресудом Основног суда у Суботици К 48/20 од 19.06.2020. године, окривљена АА, оглашена је кривом због кривичног дела крађа из члана 203. став 1. КЗ и осуђена на казну затвора у трајању од четири месеца. Истом пресудом окривљена је обавезана да плати паушал у износу од 5.000,00 динара и трошкове кривичног поступка у року од 30 дана од дана правноснажности пресуде под претњом извршења, у смислу члана 261. и члана 264. ЗКП, а на основу члана 258. ЗКП, оштећеној ББ је досуђен имовинскоправни захтев, те је окривљена обавезана да оштећеној исплати 5.300,00 динара у року од 30 дана по правноснажности пресуде под претњом извршења.

Пресудом Вишег суда у Суботици Кж1 74/20 од 24.09.2020. године, одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљене АА, а првостепена пресуда је потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости благовремено је поднео бранилац окривљене АА, адвокат Драган Дашић, због повреде закона из члана 439. тачка 2) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев и побијане пресуде преиначи, тако што ће окривљену ослободити од оптужбе да је извршила кривично дело крађа из члана 203. став 1. КЗ.

Врховни касациони суд је на основу члана 488. став 1. ЗКП, доставио примерак захтева за заштиту законитости браниоца окривљене Републичком јавном тужиоцу, па је на седници већа коју је одржао без обавештења Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљене, сматрајући да њихово присуство у смислу члана 488. став 2. ЗКП, не би било од значаја за доношење одлуке, размотрио списе предмета са правноснажним пресудама против којих је поднет захтев за заштиту законитости и након оцене навода у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљене је основан.

Основано се у захтеву за заштиту законитости браниоца окривљене АА, указује да су побијане правноснажне пресуде донете уз повреду кривичног закона из члана 439. тачка 2) ЗКП, јер је у погледу кривичног дела које је предмет оптужбе примењен закон који се није могао применити.

Окривљена АА, оглашена је кривом правноснажном пресудом због кривичног дела крађа из члана 203. став 1. КЗ, а према чињеничном опису дела датом у изреци првостепене пресуде окривљена је „...способна да схвати значај свог дела и да управља својим поступцима, одузела туђе покретне ствари у намери да њиховим присвајањем прибави себи противправну имовинску корист, на тај начин што је из новчаника оштећене ББ који је исти заборавила на шалтеру у просторијама „... банке“, одузела новац у износу од 18.000,00 динара, при чему је била свесна свога дела и његове забрањености, те је хтела његово извршење.“

Радња извршења кривичног дела крађа из члана 203. став 1. КЗ, састоји се у одузимању другоме туђе покретне ствари. Одузимање покретне ствари постоји онда када је дошло до прекидања туђег притежања и до заснивања новог притежања над покретном ствари од стране лица које је прекинуло раније притежање. Дакле, објекат кривичног дела крађа не може бити покретна ствар у односу на коју нема фактичке власти притежаоца.

Радња извршења основног облика кривичног дела утаја из члана 207. став 1. КЗ, огледа се у присвајању туђе покретне ствари која је поверена извршиоцу. Лакши облик утаје из става 5. члана 207. КЗ, постоји у два случаја: утаја ствари која је нађена и утаја ствари до које се случајно дошло.

У чињеничном опису радње извршења кривичног дела датом у изреци првостепене пресуде, наводи се да је окривљена одузела туђу покретну ствар – новац из новчаника оштећене, што је законско обележје и радња извршења кривичног дела крађа из члана 203. став 1. КЗ, али је такође означено и то да је оштећена новчаник заборавила на шалтеру банке, што би, по оцени овог суда, указивало на закључак да је њено притежање над том ствари прекинуто и да је окривљена противправно присвојила туђу покретну ствар коју је нашла, што представља законско обележје кривичног дела утаја из члана 207. став 5. у вези става 1. КЗ.

Из изнетог произлази да су у чињеницама и околностима назначеним у изреци првостепене пресуде, а од којих зависи примена закона, садржана законска обележја и кривичног дела крађа из члана 203. став 1. КЗ и кривичног дела утаја из члана 207. став 5. у вези става 1. КЗ, тако да се правна квалификација кривичног дела према одредби члана 203. став 1. КЗ, за сада, не може прихватити као правилна. Стога се основано

захтевом за заштиту законитости браниоца окривљене указује да је на кривично дело које је предмет оптужбе погрешно примењен закон – одредба из члана 203. став 1. КЗ, и да је тиме на штету окривљене повређен кривични закон из члана 439. тачка 2) ЗКП.

С обзиром на наведену повреду закона, учињену на штету окривљене АА, Врховни касациони суд је усвојио захтев за заштиту законитости браниоца окривљене као основан, укинуо првостепену и другостепену пресуду и предмет вратио Основном суду у Суботици на поновно суђење, при чему ће суд у поновном поступку имати у виду примедбе изнете у овој пресуди, након чега ће бити у могућности да донесе правилну и закониту одлуку.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 492. став 1. тачка 1) ЗКП, одлучио као у изреци ове пресуде.

Записничар - саветник
Весна Веселиновић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић

Председник већа - судија
Бата Цветковић,с.р.